

ΡΟΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΙΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τριακοστὸν καὶ πρῶτον ἀπαριθμοῦντες χρόνον,
έδρεύμεν καὶ πάλιν* στὴν γῆν τῶν λιαρθρώνων.

*Ετος χίλια κι' ἔντακτα δεκαπέντε δοξασμένο,
ποῦ μὲ μάνταις εὐσώνους ἀγαθὰ κι' ἔγχω προσεμένῳ

Γράμματα καὶ συνδρομαῖ—ἄτενθειας πρόδειμα.

Συνδρομὴ γιάκαθε χρόνο—δε τὸ φράγκα εἰναι μόνο.
Γιὰ τὰ ξένα δημος μέρη—δέ εἰ φράγκα καὶ στὸ χέρι.

Εἰς γνῶσιν φέρομεν παντὸς εἰδούσουν τοσεπτῷ
ὅτι πωλοῦμεν σώματα· Κριμποῦ· ἀνελλιπῆ
μὲ τὴν ἀνάλογον τιμὴν· κι' οὗτος δέ ξενοῦ θέλει
δὲν θὰ πληρώνῃ δέ αὐτὰ ταχιδρομείων τέλη.

*Ἐκτῇ τοῦ Δεκεμβρίου κι' εἰκοστή,
σχόλη τῶν Χριστουγέννων χωριστή.

Χλιδαὶ κι' ἔξηντα πέντε καὶ τριακόσι,
γιὰ νότες τὴ Κυβέρνησις δργώσα.

Ξεμψάλλουν αἴγονα
τῶν Χριστουγέννων.

*Ηχοῦν ἔξι θύσιας ρίμματα
πᾶς αἰρῶν ἀμαρτύματα
ἀμνὸς ἀνεγεννήθη.

Δ.

Φ.—“Αρχόντες, καὶ ησπέρα σας... χαρά· στὸ ροΐζικό σας..
κι' ἐφέτος τὰ Χριστούγεννα θὰ πω στὸ ἀρχοντικό σας.
Χριστούγεννα, πρωτέγεννα, πρώτη τοῦ χρόνου μέρα,
κι' ὅδαίσολος αὐτῆς τῆς γῆς ἐπήρε τὸν πατέρα.

*Αλλ' ὅμως σὲ πολέμων γῆν
ώσαν ἀμυνός εἶπι σφαγῆν
κι' ἀνθρώπων βλέπω πλήθη.

Χριστὸς γεννᾶται σήμερα, παντοῦ μιὰ θεία χάρις,
καὶ δός του κι' αἰματόνται
κι' ἀδιάκοπα σκοτόνται
· Ανατολὴ καὶ Δύσις.

Χριστὸς γεννᾶται σήμερα, παντοῦ μιὰ θεία χάρις,
εἰρήνης ὄντερα χρυσᾶ,
καὶ κόσμος ἄγριος λιοσσᾶ
καὶ κόσμος μακελλάρης.

Μετὰ παιμένων ἀγγελούντων φάλλουν τὴν θείαν γέννησιν,
φάλλουν καὶ μπόγχες τρανοῦ
μὲ θράμβον περιφανῆ
τῆς γῆς τὴν ἀνακαλίσιν.

Κάθε τῆς γῆς βασιλείου
δικαιοσύνης ἥλιον
εὐγνῶμον χαιρετᾷ.

Πλανγγυρίζουν τὴν χαρὰν Ἀνατολὴ κι' Εὐρώπη,
καὶ πρὸ τῆς φάτνης τῆς πτωχῆς
θυητοὶ φωνάζουν δυστυχεῖς
πάστος κατακερμάτισαν μεγάλες κρεοκόπτοι.

*Αλλὰ τοὺς νόμους τοὺς σεπτούς,
καὶ τοὺς ἀγράπτους καὶ γραπτούς,
σκουπεδία τοὺς κυττά.

Ψάλλουν βεσκοί στὸ σπήλαιον φαλμύριον μήκη,
κι' δεροπλάνα Γερμανῶν
ὑφίσιμαν πρὸς οὐρανὸν
πάπιον δοσκό σκοτώσαν μὲς στὴ Θεσσαλονίκη.

Δικαιοσύνη τραγουδᾶ
πᾶς νόμος καθε σκουπεδᾶ
ἐγέμισε τὸ κάρο.

Κι' ὅποιος γιὰ νόμους διλλεῖ
σε Δύσι καὶ σ' Ἀνατολὴ
κακὸ φυχρὸ του φλάσα.

Χριστὸς γεννᾶται σήμερα, καὶ εἶναι φρικτὸν ἀνδρῆμα καὶ τὸν μικρὸν τὰ δίκαια νὰ θεωροῦνται νόμιμα. Χριστὸς γεννᾶται πάλιδός, καὶ βλέπων ὅτα σκουπίδια συνθήκας σεβαστὰς κρατῶν, ποὺς τῆς κοιράλισσαν στρατῶν ἀμφίστομος λεπίδια.

Χριστὸς γεννᾶται σήμερον ἐν Βηθλέεμ τῇ πόλει, καὶ ἐν μέσῳ τόσων ἵσχων ἀπὸ πυκνούς καπνούς μαχῶν ἔθλωσαν καὶ ἐμαύρισαν αἰθέρας φωτεῖδος.

Ἄστερα βλέπω τηλαυγῇ,
ἔποις στὴν φάτνην ὁδηγεῖ
καὶ μάγοις καὶ βουκόλοις.

Μὰ μὲς ὅτδε φῶς τῆς πλάσεως
βλέπω καὶ τῆς κολάσεως
τοὺς ζεφεροὺς διαβῆλους.

Μέσα σὲ σκέτη τριγυροῦν
καὶ ὅλο μαχαίρας ἄκονοῦν
ἐν λύσῃ καὶ μανίᾳ.

Τρέχουν παντοῦ τρομακτικοὶ
καὶ σπέρνουν ἀπ' ἑδῶ καὶ ἔκει
ἀνθρώπινα κρανία.

B.

II. — Χριστούγεννα, πρωτάγεννα, τοῦ χρόνου μέρα πρώτη, καὶ μάξιμην προσφέρουν κάρβουνο, σιτάρι, καλαμπόκι, τὸ κάρβουνο γιὰ νάχουν φως ἐν μέσῳ τῆς σκητίας, καὶ τὰ σιτάρι γιὰ φωμὶ σὲ χρόνους διατίας.

Καὶ αὐτὸς δ θρήνος τῆς Ραμά σὰν ἔνα γέλοιο φαινεται
στὸ πλήθος διπού πολεμηζ
καὶ μὲ βροταῖς κουφαίνεται.

Χριστὸς γεννᾶται, βρέ παιδιά, μέσα σ' αὐτὴν τὴν μπέρα, μὲροπλάνα φθένουσε καὶ μάγοι, ποιῆχουν δῶρα. Βλέπουν ἐμπρός των ὁδηγῶν περίλαμψην ἀστέρα καὶ μόλις ἀριθάρουνε μαθίνουν ἑδῶ πέρα πῶς ἔναντι γεννῆθηκε Μεσσίας γηραλέος, καὶ ὅποιος τοὺς ὅρη τὰ μάτια του δὲν τάχει γιὰ νὰ κλαίῃ.

Οἱ μάγοι τῷρα ἔκεινον
μὲ γέλοιο μὲ τραγοῦδη,
καὶ τοὺς Μεσσίας προσκυνοῦν
στὸ σπήλαι τοῦ Σκουλούδη.

Βρίσκουν Ράλη, Γούναρη, Δραγούμη, Θεοτόκη, καὶ τοὺς προσφέρουν κάρβουνο, σιτάρι, καλαμπόκι, τὸ κάρβουνο γιὰ νάχουν φως ἐν μέσῳ τῆς σκητίας, καὶ τὰ σιτάρι γιὰ φωμὶ σὲ χρόνους διατίας.

Οἱ οὖν ἔξισου τοὺς τιμοῦν,
γονατιστοὶ τοὺς εὐφημοῦν,
τοὺς καὶ νέαντας καὶ λιβάνι.

Γι' ἀνδραγαθήματα πολλὰ
κι' ὅσα μᾶς ἔκαναν καλά,
κι' ὅσα δὲν ἔχουν κάνει.

C.

Φ. —

Καὶ ἐγώ, ἔναλην κεφαλή,
μᾶς στὴ φωτιά, ποὺ πυρπολεῖ
τῶν φύτων τὴν κοιτίδα,
μεγάλους μάγους εἰδά.

Ἐπήρην δρόμο δυνατό,
καὶ στὸ πτολεμέθον αὐτὸν
κατέφθασαν Χαλδαῖοι,
κι' ἄλλοι σοφοὶ σπουδαῖοι,
σὰν ἔμαθαν καινούρια
γερόντων γεννητορία.

Τώρα τοὺς φάλλους πελλά
μὲ λόγια ζαχαρένια,
τώρα χαῖδεντον ἀπαλὰ
τοῦ Στεφανῆ τὰ γένεια.

Τοὺς δίνουν σπάθαις δυναταῖς,
τοὺς δίνουν πέναις φτερωταῖς
καὶ δισκους καὶ δισάκια.

Χριστὸς γεννᾶται σήμερα, καὶ μὲν ακόσμον τέλειον
νοῦς καὶ φυγὴ ρεμβάζει,
κι' εἰρήνης Εὐσχηγέλιον
τρελλὸς παπᾶς διαβάζει.

Κόσμει, μὴν ἔσοντώνεσσι,
ἄδικα μὴ σκοτώνεσσι,
ἄδικα μὴ σκοτώνης.

Μὰ σήμερα κι' ἂν δὲν βαρῆς
κι' ἄφογον στάσιν ἀν τηρῆς,
τοῦ κάκου, δὲν γλυτόνεις.

Καταξιδεύουσαν Καίσαρες
αἷμα λαῶν καὶ πλεῦτο...
χιλιάδες δεκατέσσαρες
σφάζονται στὸ μενούτο.

Δοξάζουν καὶ τὸν Πατρινό,
ποδὲ κέμμα ἀκάρωστον
μὲν Τούρκικα φεσάκια.

Τοῦ δίνουν καὶ στὰ χέρια τῶν μεγάλαις κουδουνίστραις,
καὶ ἐπ' ἔξω κλαῖνε μὲν παιδὶ πολλαῖς μοιρολογίστραις.
Ἄγαρά, φωνάζουνε, φωμί,
καὶ θώστε μας νὰ φάσμε,
μᾶς ἐπαλάθωσαν λιμοί,
γλυτώστε μας, φοφάμε.

Κι' οἱ μάγοι μὲς στὸ δικοτεοδός
εἰπαν: Μεσσίας σὰν κι' αὐτούς
πᾶς τοὺς ξαναπετύχατε.

Κι' ἐν μέσῳ τῶσιν συμφορῶν
ἔως σε τοῦτον τὸν καιρὸν
κρυμμένους ποῦ τοὺς εἴχατε.

Οἱ μάγοι μάκαρίζουνε τῆς Κηλευσατές μας τύχαις,
καὶ βλέποντες τὸν Μεσσίαν τὸ νέο πανηγύρι
πήραν ἀπὸ τὰ γένεα τῶν καμπόσαις ἀσπροκίς τρίχας
κι' ὄλαις μαζὶ τῆς ἔκαψαν μέσα σε θυμικατήρι,
καὶ ἔθυματά τούς μὲν τάκις τοῦς ἀφαλούς προσφύγων,
ποῦ σκοτίζουν πᾶς θάψησουν τὰ κῶλα μετ' ὅλην.

Πάφουνε χρόνα στὰ βουνά,
σωτήρων γέννησις ξανά
καὶ Μεσσιάνυμιράιν.

Μάγοι τοὺς δίνουν αὔτούς,
καὶ οὐδετερότητος στρατούς
κατὰ τῶν ἀρουράιων.

Τοῦ δίνουν μένος φλογερὸν
στὴν κρίσιν τὴν ἀγρίαν,
τοῦ δίνουν κι' ἐπλον τρομερὸν
τὴν διαμαρτυρίαν.

Ἀργοῦντες νὰ μῇ φθείρωνται
μὲν τὴν οὐδετερότητα,
μὰ νὰ διαμαρτύρονται
σ' ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα.

Καὶ μὲς στὰ ξεφαντώματα
νὰ λάινε τραγικὰ
τὰ δόλια δικαιώματα
τὰ κυριαρχικά.

Μὲς στὴν οὐδετερότητα καὶ μὲς στὴν ἡσυχία
νὰ πέρνουν ἔξαφνα φωτιά
κι' διλον νὰ πέρνουνε ταῦτα
μὲν τὴν κυριαρχία.

Πίπτουν καὶ στὸ στερέωμα
βλέμμα ἀπειλητικόν,
βεθυντες τὸ δικαίωμα
τὸ κυριαρχικόν.

Χριστούγεννα, πρωτόγεννα, κι' ἡ πλάσις ἀφανίζεται,
βγαίνουν Μεσσίας πρώτης,
καὶ σήμερον ὡς αὔτοῦ βλέπεις ν' ἀνακαίνεται
τῶν γέρων η νεότης.

Ίδοι σωτήρες γέροντες
ἀρειμανίως αἰροντες
ἄρματα σκουριαζομένα.

Μ' αὐτούς θὰ πιάσωμε μαγιά,
κι' ἀς μοιζήζουνε σὰν τὰ φαγιά
τὰ ξαναζεσταμένα.

Κι' ἐγώ, ποῦ σύρομ' ἔρμαιων ποιητικῶν δινείρων,
ξαναβαρό σαντούρια
στὰ νέα γεννητούρια
τῶν παλαιῶν σωτήρων.

Π. —

Μὲ μάγους ἃς κινήσωμε
γέρους νὰ προσκυνήσωμε,
προσθρόμωνε σωτήριας.

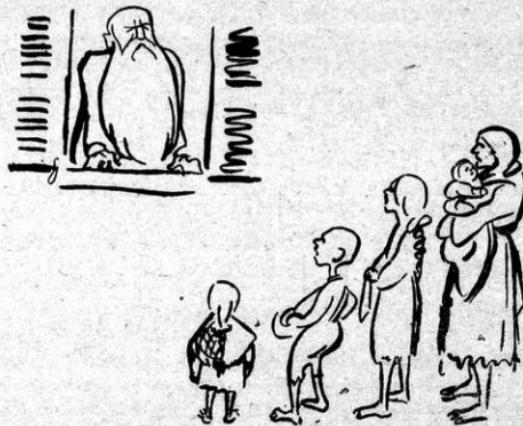
Ποῦ μᾶς ἐξαίρουν φυχικῶς
καὶ μᾶς λυτρόνουν διαρκῶς
μὲ διαμαρτυρίας.

Κι' σταν κι' ἔμεις στενάζωμε
κι' σταν παραφερόμεθα,
καὶ γιὰ φωμί φωνάζωμε
καὶ διαμαρτυρόμεθα.
διαμαρτύρονται κι' αὐτάδι γι' αὐτάδι τὰς διξιώσις μας,
καὶ δὲν προσέχουν παντελῶς εἰς τὰς διαδηλώσις μας.

Χριστὸς γεννᾶται σήμερα, πρόσφυγες ξεφωνίζουν,
Χριστόφωμα σὰν κι' ἄλλοτε στοὺς φούρνους δὲν ἀχνύ-
Γέροι μᾶς σύζουνε ξανά,
καὶ βλέπω τὸν κοσμάκη.
νὰ πέρνῃ κάπιτους καὶ βουνά
γυρεύωντας φωμάκι.

Σὲ φρίκην τέτοιας ἐποχῆς
ἀς ξαναψάλωμ' εύτυχείς
γερόντων γεννητούρια.

Δέξα μ' αὐτούς καὶ προκοπή,
κι' δίος δ κόσμος θὰ μᾶς πάρῃ:
καλά σας ξυπνητούρια.

**ΙΠΠΛΗΘΙΟΣ ΠΡΟΟΣΦΥΓΑΝΝΗΣΤΕΙΚΟ
'στού Στεφανή τάρχοντεικό.**

Πρ.— "Ακου, Προσέδρε, τὴν πόρτα σου κτυπεῖ· κι' ἥλθαις τὰ Χριστοῦ γεννάται στὸ σπήγτη σου νὰ πούμε. [με, Χριστὸς γεννάται σήμερα... μεγάλ' ἡ συμφορά μας, κι' είναι καιρός, Πρωθυπουργέ, λειψόνες τάστεια, κι' ἀν εἰμι πορρόσσαν νέχανε φωνή καὶ τάντερά μας, θὰ σούλεγαν τὸ τί τραβεύν μὲ τούτη τὴν νηστεία.]

Συσκέψεις καὶ Συμβούλια νὰ μείνουν κατὰ μέρος,
καὶ τώρα κάθε Πρόεδρος καὶ σεβαστός μας γέρος
κοιλιοφίαν σοσσαράν' στους προσφυγας δες κάνη,
κι' ἀντὶ φωνῆς γουργουρητό
θὰ ξανακούσῃ δυνατό,
είδος δικαιμαρτύρησις στῶν γέρων τὸ Ντιεύνι.

*"Αφήστε τὰ καιρίματα
κι' άλλα τὰ δικαιώματα
τὰ κυριαρχικά.*

*Τώρα λιμδές κυριαρχεῖ,
καὶ δύντες λίγη προσσχή
καὶ στὰ κοιλιακά.*

Τί πλούσιοι κι' ἐπιτώχευσαν κι' ἐπείνασαν ἀλήθεια,
πλήν δυσὶ μόνον ἀπὸ σᾶς γυρεύουσεν βοήθεια,
γι' αὐτοὺς φωνάζει μιὰ φωνή σωτήρων ἀληθῶν
πῶς οὐκ ἀλαττώνισονται παντοίων ἀγαθῶν.

Χριστὸς γεννάται σήμερα... Πρωθυπουργέ, μὲ γέλοια
πρόβαλε στὸ παρθένο καὶ ρίξε μας καρέλλα.
Ξέρουν, Προσέδρων Πρόεδρε, κι' ὅδο μας Ἐλλάδες
πῶς γιὰ καρμιλά φορὰ δικαιεῖες καὶ βελάδες,

δημος ἐμεῖς φωνάζομε πρὸς δλους τοὺς ἐν τέλει:
πῶς σᾶν χορεύουν τάντερα χρειάζεται καρβέλι.

Σκ.— "Αγαπητοί μου πρόσφυγες, σ' ἐμένα μὴν ιτυπάτε,
Χριστὸν γεννάνα, πρωτόγεννα, στοῦ Γούναρην πάτε,
πούχ ει καὶ Τούρκους μὲ παρὰ στὸ κόμμα τὸ δικό του
καὶ χαίρει, καθὼς ξέρετε, καὶ φύγμην οιτοδότου.

Τοῦτος πολλοὺς παρηγορεῖ,
σὲ τούτον τρέχουν τόσοι,
αὐτὸς σὰν Γούναρης μπορεῖ
καὶ γούναις νὰ σᾶς δέσση.

"Ας μένη καὶ πρὸ τοῦ λιμοῦ καθένας ἀπαθής,
ἀλλέως παρευθής
τὰ δόντα μας θὰ τρίξωμε,
καὶ μέσ' στὸν πανικό
τὸν Νόμο θὰ κηρύξωμε
τὸν Στρατιωτικό,
κι' ὅπ οյος φωνάζει πῶς παιχνὶ ἔνα μας μανιφέστο
θὰ τὸν συλλάβειν στή, στιγμὴ καὶ θὰ τὸν πάν καὶ ρέστο.

*Καὶ καμπόσιας ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους δηγελίας.*

Νέον Ήμερολόγιον Ἐλένης τῆς Σερβώνου,
στήν Σάμον ἐκδίδμενον
κι' ὅπ πολλῶν φέδμενον
όπες ζηνα διώρον τιμαλφές αὐτού τοῦ νέου χρόνου.